

ἄκουε ἀπὸ μακρὰ ἔς τὴν στράτα τὴν περπατησιὰ του, ἔτσι ὅπως τὰ τακούρια του γροθιάζανε τὸ ξερὸ χῶμα, γκράπ! γκρούπ!, ἡ ψυχὴ της γέμιζε μεγαλεῖο **δ)** Μεταφ., ἐγκαταλείπω, μισῶ Καππ. ('Ανακ.): 'Αδαρά θεγὸς γρόθιασέ μας (τώρα ὁ θεὸς μᾶς ἐγκατέλειψε). **3)** Λαμβάνω τι ἐντὸς τοῦ γρόνθου, περιβάλλω διὰ τῆς παλάμης μου Μῆλ. Πελοπν. (Γαργαλ. Κίτ. Μάν.) Τσακων. (Πραστ.): 'Ετράννε φτοῦνο τὸ κλαρί, δὲ γροθιάζεται Γαργαλ. "Εναι χοδρό, δὲ δὸ γροθιάζου Κίτ. 'Απὸ τὰν 'κεινα σι, ἐγροζιάε τοῦρ ἐλίε ἴσ' ἐφίντζε (ἀπὸ τὴν πεῖνα του ἐγρόθιασε τίς ἐλίε, ἐπῆρε μιὰ χούφτα ἐλίε, κι ἔφυγε) Πραστ. Συνών. *χ ο υ φ τ ι ἄ ζ ω*

γροθιάρικος ἐπίθ. ἐνιαχ. Οὐδ. γροθιάρ'κο Εὐβ. (Ψαχν.)
'Εκ τοῦ οὐσ. *γ ρ ο θ ι ἄ* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ι ἄ ρ ι -*
κ ο ς.

'Ο ἴσος πρὸς γρόνθον ἐνθ' ἄν.: Σκόρδα - ξ'λάγγουρα γροθιάρ'κα (μεγάλα) Εὐβ. (Ψαχν.) **β)** Μεταφ., ὁ μικροῦ μεγέθους ἐνθ' ἄν.: 'Αρνιά γροθιάρ'κα (μικρὰ τὸ μέγεθος, ὅχι καλῶς ἀνεπτυγμένα) αὐτόθ.

γρόθιασμα τό, Θράκ. (Τσακδ.)
'Εκ τοῦ ρ. *γ ρ ο θ ι ἄ ζ ω*
Τὸ διὰ τῶν γρόνθων ζύμωμα: Θέλ' κι ἄλλο γρόθιασμα τὸ φρωμί. Συνών. *γ ρ ὀ θ ι σ μ α*, *ζ ὕ μ ω μ α*.

γροθίδι τό, 'Ερεικ. Κύθν. Μαθράκ. 'Οθων. Πελοπν. (Γαργαλ. Κίτ. Παιδεμέν.) Σῦρ. γρουθιδ' Λέσβ. Μακεδ. (Θεσσαλον. κ.ά.) Σάμ.
'Εκ τοῦ οὐσ. *γ ρ ὀ θ ο ς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ί δ ι*.

1) 'Ισχυρὸν κτύπημα διὰ γρόνθου Κύθν. 'Οθων. Πελοπν. (Κίτ.) Σάμ. Σῦρ.: Θὰ σὲ δώκου καένα γροθίδι, κάτσε φρόνιμα Κίτ. Τοῦ λασκάρησ' ἕνα γροθίδι ἔς τὴν μουτσούνα καὶ τὸν ἔρριξε καταῆς (τοῦ λασκάρησε = τοῦ ἔδωσε) 'Οθων. Τοῦ ἔδωκε ἕνα γροθίδι καὶ τοῦ ξεπίρισε τὴ μύτη του (= τὴν ἔκαμε ν' ἀνοίξη, νὰ ματώσῃ) αὐτόθ. Τὸν ἔπιακε καὶ τὸν ἄρχισε ἔς τὰ γροθίδια μέσα ἔς τὰ κουφὰ καὶ ἔς τὴν πλάτη αὐτόθ. Θὰ σ' δώσουν ἕνα γρουθιδ' π' θὰ πάη καπνὸς Σάμ. Συνών. *γ ρ ο θ ι ἄ*, *μ π ο υ ν ι ἄ*, *φ ο ὗ σ κ ο ς*. **2)** 'Αλλεπάλληλα γροθοκοπήματα 'Ερεικ. Μαθράκ. Λέσβ. Πελοπν. (Γαργαλ. Κίτ. Παιδεμέν.) Σάμ.: 'Ανισκουβῶνεν τὰ μανίτσα δουν τσι σ' ἀρχινοῦν ἔς τοῦ γρουθιδ' Λέσβ. Τόνη ἀρχίνησα ἔς τὸ γροθίδι, πὺν δὲν ἤξερε ποῦ νὰ 'θάξῃ (νὰ θάξῃ = νὰ κατευθυνθῇ) Γαργαλ. Τὸν ἄρχισα ἔς τὸ γροθίδι κ' ἐβγήκασ' οἱ φωνέ του Κίτ. Τὸν ἔπιακε καὶ τὸν ἀρχίνησε - ἐπλάκωσε - ἐτρέλλανε - ἐπέθανε ἔς τὸ κλοτσίδι καὶ ἔς τὸ γροθίδι 'Ερεικ. Τοῦ 'δωκε ἕνα γερό γροθίδι καὶ τὸν ἔμαθε γνώση Παιδεμέν. Τῶδουσα γρουθιδ', π' τῶκαμα τὴ ράχη τ' πατ'τήρ' Σάμ. Συνών. *γ ρ ο θ ο κ ο π ἄ ν ι σ μ α*, *γ ρ ο θ ο κ ὀ π η μ α*, *γ ρ ο θ ο μ π ο ὦ ν ι*, *μ π ο υ ν ι δ ι*.

γροθίζω 'Αθῆν. Αἴγιν. Θῆρ. 'Ιων. (Κρήν. Πέργαμ.) Κρήτ. ('Εννέα Χωρ. Κίς. Κυδων. Σέλιν. Σφακ.) Κύθν. Νάξ. (Μον.) Σῦρ. Ψαρ. — Α. Λασκαράτ., Ποιήμ., 70 — Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. Δημητρ. γροθίζου Θεσσ. (Ζαγόρ.) γρουθίζου Λέσβ. γροτ-θίζου Ρόδ. γροτίζ-ζω Κάλυμν. γροτθίντζω Λέρ. γροκτίζω Κύπρ. βροτ-τίτζω Σύμ. βροθθίζω Σύμ. δροθ-θίζω Ρόδ. βρουθέω Κύπρ. γροτ-θῶ Ρόδ.

'Εκ τοῦ Βυζαντ. ρ. *γ ρ ο ν θ ι ζ ω*. Πβ. Θεοφάν. 246, 13 (ἐκδ. Βοοτ., σ. 246): «ὕβρισεν αὐτὸν ἐσχάτως, ἐπιτρέψας τοῖς κουβικουλαρίοις γροθιζόμενον ἐξαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ σιλεντίου». 'Η λ. καὶ εἰς Γερμ. καὶ Βλάχ.

1) Κτυπῶ τινα διὰ τῶν γρόνθων, γροθοκοπῶ Θῆρ. Κρήτ. (Κίς. Κυδων. Σέλιν. Σφακ.) Κύπρ. Λέσβ. Σύμ. Σῦρ. — Α. Λασκαράτ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. Δημητρ.: Γρόθισέ μου τότε, νὰ σπάσῃς τὰ πλευρά του Κρήτ. Θὰ σὲ γροθίσω θέλει Σφακ. Θὰ σὲ γροθίσω Σῦρ. Γὰ ἔβα, ἀφέδῃ, μέσα, νὰ γροθίσῃς, νὰ κλοτσήσῃς (ἐκ παραμυθ.) Θῆρ. Καλὰ 'καμε γαὶ βρότ-τισέ do Σύμ. || Ποιήμ.

Κι ἀπὸ λόγῳ σὲ λόγῳ χερακώνονται καὶ πέφτουνε ἔς τὸ πάτωμα κουβάρι γροθίζονται, κλοτσεῶνται, ἀντιστελώνονται Α. Λασκαράτ., ἐνθ' ἄν. Συνών. *γ ρ ο θ ι ἄ ζ ω* **2**, *γ ρ ο θ ο κ ο π α ν ι ζ ω* *γ ρ ο θ ο κ ο π ὶ*, *μ π ο υ ν ι ἄ ζ ω*. **β)** 'Απωθῶ βιαίως, σπρώχνω Κύπρ. **2)** *Γ ρ ο θ ι ἄ ζ ω* **2β** Αἴγιν. Θεσσ. (Ζαγόρ.) 'Ιων. (Κρήν. Πέργαμ.) Κάλυμν. Κρήτ. ('Εννέα Χωρ. Κίς. κ.ά.) Κύθν. Κύπρ. Λέρ. Νάξ. (Μον.) Ρόδ. Σύμ. Ψαρ.: Τὴ ζύμη τὴ γροθίζει καλὰ Αἴγιν. Γροθίζω τὴ ζύμη Κύθν. Βρέχομε τὰ χέρια μας καὶ γροθίζομε τὸ ζυμωτὸ Ψαρ. Εἶναι σφιχτὴ ἡ ζύμη καὶ θέλει νὰ γροθίσῃς ἀκόμη Κρήν. Γροθίζω τὸ ἀλεύρι Μον. Γροτθίντζω τὴ ντζύμη Λέρ. Βροτ-τίτζω τὸ τζουμάρι Σύμ. Δροθ-θίζω τὰ φρωμὰ Ρόδ. 'Εν τὸ γρόκτισες καλὰ τὸ ζυμάρι Κύπρ. **3)** 'Εκδέρω ζῶν ἀποσπῶν τὸ δέρμα αὐτοῦ διὰ παρεμβολῆς καὶ ὠθήσεως τῶν γρόνθων μου μεταξὺ τοῦ δέρματος καὶ τῆς σαρκὸς τοῦ ζῶου. 'Αθῆν.: Δὲ γροθίζονται οἱ χοῖροι καὶ τὰ χοντρά πράματα (= ζῶα).

γρόθισμα τό, Κύθν. γρόκτισμαν Κύπρ. βροθίτισμαν Κύπρ.

'Εκ τοῦ ρ. *γ ρ ο θ ι ζ ω*.

1) Τὸ διὰ τῶν γρόνθων ζύμωμα ἐνθ' ἄν.: Γρόθισμα τσῆ ζύμης Κύθν. Τὸ ζυμάρι ἐσ σφιχτόν, θέλει κι - ἄλλο γρόκτισμαν Κύπρ. Συνών. *γ ρ ὀ θ ι σ μ α*. **2)** Βιαιὰ ἀπόθλιψις, σπρώξιμο Κύπρ.

γροθίτσα ἡ, σύνθηθ.

'Εκ τοῦ οὐσ. *γ ρ ο θ ι ἄ* ὡς ὑποκορ.

1) Μικρὰ γροθιά σύνθηθ.: Εἶδα τὴν παχουλὴ γροθίτσα του νὰ ὑφώνεται καὶ νὰ πέφτῃ σὰ σφυρὶ Ν. 'Εστ. 21(1937), 208. **2)** Μικρὰ ποσότης, ὀλιγωτέρα ἐκείνης τὴν ὁποῖαν χωρεῖ ἡ γροθιά, ἡ συγκεκλεισμένη παλάμη Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) κ.ά.: Μία γροθίτσα λούπινα ἔφα καὶ μ' ἐπόνεσε ἡ κοιλιά μου.

γροθοκοπανίζω Κεφαλλ. Κύθηρ. Πελοπν. (Μάν.) Σῦρ. γροθοκοπανίζου Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γροτ-θοκοπανίζω Ρόδ. χουρτοκουπανίω Πόντ. ('Ινέπ.) γροθοκοπανῶ Λεξ. Δημητρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. *γ ρ ὀ θ ο ς* καὶ τοῦ ρ. *κ ο π α ν ι ζ ω*.

Κτυπῶ διὰ τῶν γρόνθων ἐνθ' ἄν.: Κάτσε φρόνιμα, γιατί θὰ ζὲ γροθοκοπανίσου Πελοπν. (Κίτ.) Μωρή, γιατί τὸ γροθοκοπανίζεις τὸ παιδί; αὐτόθ. || 'Ασμ.

'Εκλαίσι κ' ἐσκουζᾶσι | κ' ἐγροθοκοπανίζοδα (ἐκ μοιρολ.) αὐτόθ.

Κλαῖον καὶ ρετενίζομαι | καὶ γροθοκοπανίζομαι (ρετενίζομαι = κλαῖω μετὰ χειρονομιῶν ἐκ μοιρολ.) αὐτόθ. Συνών. *γ ρ ο θ ι ἄ ζ ω*, *γ ρ ο θ ι ζ ω*, *γ ρ ο θ ο κ ο π ὶ*.

γροθοκοπάνισμα τό, Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) κ.ά.

'Εκ τοῦ ρ. *γ ρ ο θ ο κ ο π α ν ι ζ ω*.

Κτύπημα διὰ τῶν γρόνθων, γροθοκόπημα: 'Αρχισε τὸ γροθοκοπάνισμα καὶ δὲν ἐδόρον νὰ δούσε χωρίσω. Συνών.

